

kommende tror jeg ogsaa, jeg tør sige det —, at vi havde ikke villet stille os afvisende til en saadan Tanke, naar den var bleven belyst for os paa den Maade, som nu er sket for Koncessionsforlaget's Vedkommende. Jeg tror, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) har fuldstændig Ret, naar han i Lørdags hævdede, at det er noget helt andet at skaffe Laan i Udlandet til et Produktionsforetagende eller et Foretagende som det, her er Tale om, end det er at skaffe Laan, naar de skulle anvendes til det, hvortil den største Del af Laanene er anvendt i de sidste Par Aar, nemlig til Militærudgifter. Der var jo ogsaa den Vej at gaa for den højtærede Finansminister at undlade at bruge en Del af de Summer, der skulle anvendes til Militærudgifter i de første Aar, og i Stedet for anvende nogle af de Millioner til at ophjælpe St. Thomas for.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds bar bedt om Ordet for tredje Gang under denne Behandling. Det ærede Medlem kan kun faa Ordet med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet, og det ærede Medlem har Ordet.

Hammerich: Der er fremsat et Par Bemærkninger særlig til mig, først fra det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen). Det ærede Medlem gjorde Indvending imod, at jeg havde udtalt, at Regeringerne, og særlig Finansministrene, havde stillet sig imødekommende overfor de Krav, der kunde stilles her fra Øerne. Den Gang den Beslutning blev tagen, som førte til, at vi beholdt Øerne, blev det slaaet fast — og det kan jeg sige, at det var paa Grund af den Stemning, der var indenfor den danske Rigsdag —, at Øerne skulde i det hele og store staa paa deres egne Ben, at vi skulde kun søge at hjælpe dem, naar der kunde være Grund dertil; og den direkte Fordel, vi skulde have af vor Hjælp, var den, som danske Borgere kunne have af, at her ligger et under dansk Flag styret Land. Jeg har i det hele fulgt Udviklingen derovre noget ad forskellige Veje, og derved har jeg ganske vist faaet et bestemt Indtryk af, at samtlige Finansministre i allerhøjeste Grad netop have haft for Øje at følge det Program. At det offentlige derovre ikke har gjort, hvad der skulde gøres for St. Thomas, har jeg samtidig udtalt; St. Thomas' Udvikling blev lagt i

St. Thomas' egen Haand, men St. Thomas' Havn har saa godt som intet gjort for Havnens Udvikling. Vi have ikke krævet noget fra Øerne, Staten har tværtimod vedblivende paataget sig paa sin Bekostning at løse en Del Statsopgaver. Ved Siden deraf have vi ogsaa løst nogle andre Opgaver derovre, f. Eks. den Opgave at bygge Fyr, hvor saadanne vare nødvendige for Skibsfarten — jeg tror, jeg allerede nævnedes det i Forgaars —, og jeg ved, at Staten agter at gaa videre dermed; ligeledes have vi derovre taget fat paa Opmaaling af Søterritoriet, i det hele søgt at løse, hvad der kan kaldes Statsopgaver. Men ved Siden deraf kender jeg af Erfaring, at det private Initiativ, der har villet tage fat derovre, altid har haft en god og velvillig Støtte fra Regeringens Side.

Saa sagde det samme ærede Medlem, at naar vi ere stemte for at give private de store Fordele, der er Tale om at give Koncessionssøgerne, vilde man en Gang i Fremtiden raabe „Panama“ efter os; det var vist det ærede Medlem, der sagde det, ikke sandt? (Hans Nielsen: Jo). Naa, det, her er Tale om, skal altsaa være ganske uforsvarligt; forsvarligt er det kun, at St. Thomas gøres til en selvejende Havn; Forslaget skal ændres saaledes, at Staten bliver Ejer af Bolværkerne; man maa ikke give Havnen fra sig. Med Hensyn til alt dette vil jeg gentage ogsaa til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), at der jo slet ikke er Tale om, at vi give Havnen fra os. Koncessionssøgerne ønskede helst, ligesom det ærede Medlem fra Horsens, at Staten tog alle disse Opgaver op, men de have bare sagt — og derfor siger jeg til Forskel fra andre, at det have vi Grund til at være dem alvorlig taknemmelige for —: Staten burde helst tage Sagen op; men naar Staten ikke vil, gøre vi det, og saa løse vi samtidig adskillige Opgaver, som ere rene Havneopgaver, og endda saaledes, at Staten kommer til at bestemme, hvilke Takster vi faa, gældende for Løsning af disse Opgaver, som t. Eks. Fyr, Lødsning og lignende. (Ivar Berendsen: Der staaer det modsatte i Koncessionen).

Første Viceformand (J. C. Christensen): Det ærede Medlem maa ikke afbryde, det strider imod Forretningsordenen.

Hammerich: At det ærede Medlem tager fejl, vil han vistnok komme til at indrømme. Naar Koncessionshaverne paa-tage sig disse Opgaver, som ere at be-